

MINISTER INFRASTRUKTURY

BN6jb-0701-38/08/8106

Warszawa, dnia 13 listopada 2008 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 13.11.08.
nr 6577 podpis *Borusewicz*
wpłynęło dn. 14.11. zał. nr 8460 podpis *Marusz*

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Sunny Pani Marusewicz,

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Piotra Zientarskiego na 18 posiedzeniu Senatu w dniu 25 września, dotyczące problemu mieszkańców gmin, w których nie uchwalono miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Generalną zasadą obowiązującą w planowaniu przestrzennym, a wynikającą z idei samorządności i współdecydowania obywateli o sposobie zagospodarowania swojego środowiska jest samodzielność gmin w podejmowaniu decyzji w zakresie gospodarki przestrzennej na swoim terenie.

Realizacja przestrzennej polityki gminy następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, który ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania na całym obszarze gminy lub na jej części. Plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego, obowiązującym na terenie objętym planem i stanowi podstawę do zmiany zagospodarowania terenu, w tym do lokalizacji zabudowy. W przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określeniu sposobu zagospodarowania terenu i warunków zabudowy służy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego albo decyzja o warunkach zabudowy. Lokalizację inwestycji celu publicznego ustala decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego, natomiast w stosunku do pozostałych inwestycji wydawane są decyzje o warunkach zabudowy.

Zgodnie z art. 62 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003r., Nr 80 poz. 717 z późn. zm.), w przypadku gdy organy gminy zamierzają przystąpić do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przepisy ustawy dają możliwość zawieszenia postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji w trybie ww. decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy. Ponowne podjęcie postępowania następuje w przypadku, gdy w ciągu dwóch miesięcy od dnia zawieszenia postępowania rada gminy nie podjęła uchwały o przystąpieniu do sporządzania miejscowego planu albo w okresie zawieszenia postępowania plan ten nie został uchwalony.

Powyższa regulacja ma na celu umożliwić gminie powstrzymanie zamierzeń inwestycyjnie nie spójnych lub nawet sprzecznych z polityką przestrzenną, przyjętą w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Zawieszenie postępowania w sprawie uzyskania decyzji na okres 12 miesięcy, z punktu widzenia umożliwienia prowadzenia przez gminę racjonalnej polityki przestrzennej gminy jest właściwe i ma na celu sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli inwestycja której dotyczy wnioski nie jest spójna lub nawet sprzeczna z polityką określoną w studium.

W odniesieniu do postulatu Pana Senatora, uprzejmie informuję, że w kontekście przedstawionego problemu w przedmiotowym oświadczeniu, w zakresie zmian regulacji prawnych, powinno być stworzenie efektywnych instrumentów planistycznych, służących realizacji inwestycji. Taki postulat, w tym również potrzeba skrócenia czasu zawieszenia postępowania w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji na okres 12 miesięcy jest kwestionowany przez różne środowiska.

W związku z powyższym, w Ministerstwie Infrastruktury został przygotowany projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane, ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw. Celem zmian regulacji prawnych jest stworzenie elastycznych i dostosowanych do potrzeb instrumentów planistycznych. Projekt ustawy wprowadza tu m.in. przepisy urbanistyczne oraz decyzję o zatwierdzeniu urbanistycznego planu realizacyjnego, która w większym stopniu włącza inwestora w planowanie przestrzenne oraz integruje działania związane z realizacją inwestycji, tu m.in. infrastruktury społecznej i technicznej.

W ramach wprowadzenia instrumentów dyscyplinujących jednostki samorządu terytorialnego w zakresie szybkości opracowywania planów zagospodarowania przestrzennego, Ministerstwo Infrastruktury założyło w projekcie ustawy konieczność skrócenia procedury uchwalania planu poprzez skrócenie listy organów uzgadniających plan i zastąpienie w wielu przypadkach instytucję uzgadniania planu opiniowaniem. Ponadto, dostosowując polskie prawo do przepisów unijnych, w celu usprawnienia procesu realizacji inwestycji, projekt ustawy wprowadza zintegrowanie procedury lokalizacyjnej z procedurą ocen wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Takie zmiany pozwolą uniknąć podwójnego postępowania administracyjnego przy zapewnieniu mechanizmu kontroli społecznej i tym samym wpłyną na szybszy proces uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Z upoważnienia

MINISTERSTWA INFRASTRUKTURY

Olgierd Dzielkoński
Podsekretarz Stanu